

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.959 van 17 augustus 2018
in de zaak A. 225.580/XIV-37.768**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Zouhaier Chihaoui
 kantoor houdend te 1083 Ganshoren
 Landsroemlaan 40
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 28 juni 2018, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 204.633 van 30 mei 2018 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 5 juli 2018 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest vast dat verzoeker aanvankelijk voorhield de Eritrese nationaliteit te hebben terwijl uit het visuminformatiesysteem blijkt dat hij de Ethiopische nationaliteit heeft, dat hij zijn land van herkomst op legale wijze heeft verlaten, dat hij ten aanzien van de verwerende partij op geen enkele wijze te kennen heeft gegeven dat hij één maand zou zijn opgesloten in een Ethiopische gevangenis waar hij zou zijn gefolterd en slachtoffer zou zijn geweest van

mensonterende behandeling en dat hij geen andere elementen bijbrengt om zijn relaas te staven behalve de verwijzing naar rapporten en blote beweringen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt dan ook terecht dat “de overheid bij gebrek aan enige indicatie niet verweten [kan] worden haar thans in het [...] verzoekschrift voor het eerst aangehaalde vrees niet te hebben onderzocht”. Wat de aangevoerde schending van het hoorrecht betreft, blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker wel degelijk werd gehoord waarbij hij volhield de Eritrese nationaliteit te hebben en naar het Verenigd Koninkrijk te willen reizen. Verzoeker kan niet ernstig voorhouden dat hij “indien de formaliteiten van het hoorrecht op correcte wijze werden toegepast” hij “kenbaar had kunnen maken van Ethiopische nationaliteit te zijn en zijn land van herkomst te zijn ontvlucht omwille van politieke redenen”. Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie volgt immers dat een schending van het recht van verdediging pas tot nietigverklaring kan leiden wanneer de administratieve procedure zonder de onregelmatigheid een andere afloop had kunnen hebben, hetgeen gelet op bovenstaande vaststellingen niet het geval is. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat “het onderzoek naar het reële risico op een schending van artikel 3 EVRM” te dezen niet “op een deugdelijke en rigoureuze wijze” zou zijn gebeurd en toont geen schending aan van artikel 13 van het EVRM.

Het enige middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zeventien augustus tweeduizend achttien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Nick Hollevoet,

toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Nick Hollevoet

Carlo Adams